

К О Н Ц Е Р Т
Н А
СИМФОНИЧНИЯ ОРКЕСТЪР

Диригент
ДОБРИН ПЕТКОВ

петък 4 ноември

Ф. Е. БАХ	Симфония в ре мажор
РАМО	Три танца из оп. „Кастор и Полукс“
МОЦАРТ	Концертна симфония за духов кuartет и оркестър
ХИНДЕМИТ	Симфония „Матис художникът“

ПЛОВДИВСКИ ДУХОВ КВАРТЕТ

Т. СТАЛЕВ — обой	Б. ДЖИНОВ — кларинет
Н. МАРИНОВ — фагот	Д. ВЪЛКАНОВ — валдохорна

солисти на Пловдивския държавен симфоничен оркестър

ДОМ НА КУЛТУРАТА

19-30 часа

НЕДЕЛЯ в ноември

Ф. Е БАХ	Сифония в ре мажор
РАМО	Три танца из оп. „Кастор и Полукс
КАЧИНИ	Madrigal „Amarilli“ Pastoral
МОНТЕВЕРДИ	Canzone
САЛВАТОР РОЗА	Canzonetta
ПЕРГОЛЕЗЕ	Ария из операта „La Serva Padrona“
ХИНДЕМИТ	„Симфония Матик художникът“

Солист

ВАЛЕНТИНА АЛЕКСАНДРОВА — МИЛКОВСКА

лауреат на Варшавския фестивал

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890766

ДОМ НА КУЛТУРАТА

11 часа

491250

ФИЛИП ЕМАНУЕЛ БАХ (1714—1788) е втори син на Йохан Себастиан Бах. Той е един от бележитите представители на музикалното изкуство в Германия през 18 столетие. Дълго време е работил като придворен музикант при Фридрих Велики, кралят — флейтист. Филип Емануел Бах е един от най-големите клавесинисти на своето време. Той е автор на един забележителен педагогически труд за изучаване на клавирните инструменти — „Изследване върху истинския начин за свирене на пиано“.

Както и другите синове на Йохан Себастиан Бах, така и Филип Емануел, творят в крайно различен стил от този на своя баща, което се дължи на обстоятелството че бащата се намирал в края на една епоха в музиката, а те в началото на нова и дръгват по съвсем нови пътища. Може би под влиянието на камерния и финнозвучащ клавесин, на който Ф. Е. Бах главно е свирил, неговата музика е много финна, прозрачна и кристална по звучение и въздействие. Тя по дух твърде много напомня на Хайди, а на места дори и на Прокофиев, въпреки че е писана много преди това.

Симфонията в ре мажор е много кратка. Състои се от три части с подчертан камерен характер и структура. Така, например втората част е само загатната като форма, недоразвита и оставаща впечатление на кратък междинен епизод. В цялата симфония има твърде много елегантност, финно чувство за хумор и лаконичност.

ЖАН ФИЛИП РАМО (1683—1764) е бележит френски композитор и теоретик. На 7 годишна възраст е свирил вече много добре на клавесин. Неговата голяма любов и дарование към музиката го отвеждат през 1701 г. в Италия, за да учи композиция. Италианската музика не му се понавява и, вместо да учи, постъпва в една странствуваща оперна труппа. Завърнал се през 1707 г. в Париж той учи композиция при органиста Маршан и теория при Лакруа. Издава редица съчинения, които съставляват цяла епоха в теорията на музиката. Доста късно, вече 50 годишен, Рамо се отдава на оперно творчество. Първите му опери биват посрещнати хладно от публиката. Едва с последвалите — „Галантниите индийци“ и „Кастор и Полукс“ — се утвърждава пред публиката, за да стане за дълго нейн любимец. В своите 28 опери Рамо разширява изразните средства, особено в хармонично отношение, обогатява оркестъра,

но най-голямата му заслуга е в областта на теорията.

Изявявяването три танца са из операта му „Кастор и Полукс“. От тази музика лъха изцяло атмосферата на тогавашния френски аристократичен кръг с всичката изящност, грация и интимност, така характерни за него.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ (1756—1791). Личността на Моцарт и неговата съдба са занимавали в продължение на много години въображението на поети, музиканти и учени. Небикновеният разцвет на неговата гениалност, всеобеманият характер, поразителната, почти недостижима лекота на творческия процес, неговата внезапна смърт — всичко това го обкръжава в очите на съвременниците му и по-късните поколения с легендарен ореол.

Моцарт е живял непълни 36 години, но за това късо време творчеството му достига такава зрялост, каквато обикновено може да се свърже с дълъг житейски опит.

Творчеството на Моцарт обхваща 41 симфонии, 41 инструментални концерта, голям брой оперни, струнни квартети, духови квартети, квинтети, клавирни триа, 42 цигулковы сонати, 17 сонати за пиано, серенади, сюити, менуети, оратории, реквием и други.

Неговото слънчево изкуство е предназначено за всички, то носи радост и укрепва вярата в хубавото и живото.

Пловдивският духов квартет е съставен от солистите при Пловдивския държавен симфоничен оркестър Т. Сталев — обой, Б. Джинов — кларинет, Н. Маринов — фагот и Д. Вълканов — валдхорна, които са и преподаватели в музикалното училище в гр. Пловдив. Този квартет е създаден преди няколко години и е участвувал в оркестрови и камерни концерти. Валдхорниста Д. Вълканов е лауреат на Второто общобългарско състезание за певци и инструменталисти.

ПАУЛ ХИНДЕМИТ (1895) е един от най-известните и най-големи съвременни западноевропейски композитори. Роден е в Ханау. Музикалното си образование е получил във Франкфуртската консерватория при Арнолд Менделсон. След завършването на консерваторията той отначало работи като виолист в оркестъра на Франкфуртската опера и като член на известния квартет „Амар Хиндемйт“. Впоследствие се отдава изцяло на композиционно творчество. Бил е професор в Берлинската музикална академия. След идването на хитлеристите на власт,

поради дружбата му със среди от еврейски произход, той напуска Германия и емигрира в Америка. В Европа се завръща след завършването на Втората световна война.

След изминати години на упорито търсене на свой личен творчески почерк, той се домогва до ярко индивидуален начин на музикално изказване, който става образец на редица поколения млади композитори.

Хиндемит е бил винаги открит противник на атоциализма. В съвременна светлина, той се ползува най-широко от естетичните и композиционни принципи на Йохан Себастиан Бах, като става един от ревностните застъпници на бароковата тенденция в съвременната музика. Музиката на Хиндемит е извънредно спокойна, без конфликти, вътрешно уравновесена и подчертано полифонична.

В 1934 год., едно от най-големите му произведения, операта „Матис художникът“ слага краят на търсенията и началото на зрелия период в неговото творчество. Не случайно Хиндемит се спира на този сюжет, като използва епизоди от живота на големия немски ренесансов художник Матиас Грюневалд, който е една изключително прогресивна личност в изкуството за своето време и срещу когото също така е бил упражнен силен обществен натиск, но Грюневалд успява да отстои, оставайки верен на своите прогресивни виждания в изкуството.

Симфонията „Матис художникът“ представлява свършен но отделно симфонично произведение, в което Хиндемит из ползува само тематичен материал из операта. Трите части на симфонията представляват преживяните чувства на композитора от три картини на Матиас Грюневалд поставени на Изехаймския олтар. Третирането на тези картини има символичен характер и не може да става никаква дума за програмност на симфонията.

Първата част на симфонията е написана върху картината „Рождествен ангелски концерт“. Тук авторът символично намеква за възторженото приветствие от страна на човечеството появата на новата голяма личност. Но има хора на които тя пречи и умъртвена е доведена до гроба. Това е втората картина „Полагане в гроба“. Третата част е написана върху картината „Изпитанието на пустинника св. Антон“ на което той твърдо устоява. Тук символът е най-ярък и визира насилието на хитлеризма върху свободната творческа личност на композитора.

ДЖУЛИО КАЧИНИ (1548—1618) е знаменит певец и композитист, един от създателите на ариозния стил. Неговият труд „Нова музика“ съдържащ мадригали и арии за един глас е основата на новия ариозен стил и се смята за първата певческа школа.

КЛАУДИО МОНТЕВЕРДИ (1567—1643) е велик композитист, един от създателите на операта. Още в първите си творби — мадригали, канцонети и др. Монтеверди синтезирайки постиженията на времето, показва белезите на едно новаторство в областта на хармонията.

ДЖОВАНИ ПЕРГОЛЕЗИ (1710—1736) е бележит майстор от Неаполитанската школа. Автор на множество опери, една симфония за струнен оркестър, един цигулков концерт, соната за виолончело и др. Характерното в неговото оперно творчество е, че той дава на оркестъра по самостоятелна роля.

ВАЛЕНТИНА АЛЕКСАНДРОВА — МИЛКОВСКА е завършила Българската държавна консерватория като ученик на Петър Райчев, след което постъпва като артист във Пловдивската народна опера. Тук успешно изпълнява роли в оперите Травиата, Бохеми, Кармен, Сватбата на Фигаро, Продадена невеста и други. През миналата година гостува с голям успех в Югославия. Като концертна певица развива също така успешна дейност. Валентина Александрова — Милковска е лауреат на Варшавския фестивал.

СЛЕДВАЩ КОНЦЕРТ НА СИМФОНИЧНИЯ ОРКЕСТЪР
ПРИ РУСЕНСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

ТЪРЖЕСТВЕН КОНЦЕРТ
посветен на
РУМЪНСКАТА СИМФОНИЧНА МУЗИКА

гост диригент
МИРЧА ПОПА

солист
ВАЛЕНТИН ГЕОРГИУ

ДОМ НА КУЛТУРАТА
петък 18 ноември
неделя 20 ноември

